

כלת הטוטו כלה במציאות

בחתונה שלהם, בעוד שלושה חודשים, הם יהיו זוג עוצר-נשימה. יפסי-יפסי. יש להם גם שמות יפים: ציפור ועמית.

ציפור אייזן (27) היתה אחת החתונות שחזן היפה והקוקו וזה בקלודאפ בתשדיר-האשכוליות השערורייתי. מאוחר יותר היא השתתפה גם בתשדיר-התפוחים, שעבר בשקט. אולי מפני שתפוחים קטנים מאשכוליות.

באחרונה רואים אותה בתפקיד הכלה היפה בתשדיר-הטוטו, כשהיא שואלת את אביה בתש"דיר, **אייל גפן**: "אבא, מה עם ריזה?" עכשיו היא תהיה כלה אמיתית, ואני מקווה שהיא לא צריכה לשאול את אבא שלה "מה עם ריזה".

אייזן, המשתתפת בימים אלה בהצגות סנודר וחוו לדרומה, פגשה את **עמית ליאור** (28) לפני שנתיים וחצי, כאשר למרו בכיתה אחת בבית-צבי ברמת-גן.

מהרגע הראשון הם נדלקו זה על זה, אבל שום דבר לא קרה. ההסבר של עמית: "בית-ספר למישהו זה מקום שנתון לכל מיני לחצים. מהתחלה החלטתי שאני לא רוצה שידסקסו את ענייני המיניים בהרדה-הלבשה של הבנות. כלומר, אני לא מתעסק עם אף אחת מהתלמידות. החלטה רציונאלית לחלוטין."

"אבל שנינו רצינו, ושנינו פחדנו, ובסוף קרה מה שהיה צריך לקרות. לפניכן היינו ממש

רינוני רון

צילום: צפורה, תעודים הרה

רינוני רון

נר באחזה בראשיהר

כבר עברה לגור אצל לפין וכעבור שבועיים הם טסו יחד לחופשה בהוואי. הומנה לחתונה לא קיבלתי מהם. גם לא מילת-תודה.

עד כאן הגרזן.

לא אכנס כאן לפרטים, למה אורלי מתגרשת, ואיך נכזר הפרופסור הצליח להוציא מחסותה את שני ילדיהם, **ניקול** (4) ו**ניק** (2). (לא תראי אותם עד שיגיעו לגיל 18! הוא הודיע לה), והקטע הקשה והמדאיג על חמישה-מיליון הדולארים שהוא תובע ממנה, בטענה כי גרמה לו צער ועוגמת-נפש."

גרון עמוק (10) "אני שידכתי לאורלי חידה את בעלה הרופא!"

הטלפון שלה. היה ביניהם קליק מידי, אבל אף אחד מהם לא טרח להודיע לי עלי-כך. לפין (47) הוא ישראלי, יליד תל-אביב, דור שביעי, שאמו ירדה עימו לאמריקה, והוא אורח אמריקאי. כמשך שבועיים חיפשתי את אורלי בטלפון, ולא הצלחתי לאתר אותה. לבסוף צילצלתי אלי אחיה, **אהרון**, והוא סיפר לי שאחרי שבוע היא

אבי רחמי

אורלי חידה

היה ביניהם קליק מידי

הקול המיסתורי שלי, המלווה אותי בנאמנות זה 10 שבועות, הפתיע אותי השבוע. לא כל-כך בגלל הסיפור עצמו, אלא בגלל העובדה שבסיפור הזה הוא חושף (כמעט) את זהותו. מי יודע, אולי אחרי יותר מחודשיים, שבהם הוא סירב, למרות בקשותיי, להודות לפניי, הוא החליט שהגיע הזמן שהעולם יידע מי הוא. טוב, את זה עוד נראה בהמשך. אני רק מקווה שהוא לא ייעלם לי לפתע פתאום.

סיפור הקול:

הפעם אני בענייני מישפטי-הגירושין של **אורלי לי חידה**, מי שהיתה מלכת המים, מבעלה, הפרופסור **רוני לפין**, המומחה לדם מלאכותי, הגר באחזה יפהיפה בראשיהר בסנטה-אנה.

את היכרות בין אורלי לבין הפרופסור, שהוא ישראלי לשעבר, אני זוקף לזכותי. כן. באותו זמן, בתחילת שנת 1983, הכרתי אנשים רבים בלוס-אנג'לס. פגשתי את אורלי אחרי גירושה מצלם-הקולנוע **ג'ים גלובוס** שעימו התחתנה אחרי היכרות של כמה חודשים ושמן התגרשה אחרי כמה חודשים — בעוד שלבעלה הראשון, **אבישי הרצל**, נישאה אחרי היכרות של שבוע והתגרשה אחרי שבוע. כהתחלה היכרתי לה את **סבי שבתאי**, ר"ר לטרור, ישראלי אמיד, בעל דירה מפוארת בסאנטה-מוניקה. הם יצאו ביחד תקופה קצרה ונפרדו.

אחר-כך הבאתי לפני שתי אופציות להי-כרות: האחת — **סטיב ארדמן**, חתיך בלונדי, כרדורו ובן-טיפוחיו של המיליונר **יונה גולדרייץ**, קבלן, ישראלי לשעבר. השניה — הפרר פסור רוני לפין. הפרופסור התעניין קודם לכן, בעת ביקור בארץ, ב**שרונה מארש**.

עם סטיב היא רק שוחחה בטלפון. הם לא קבעו פגישה ביניהם. ואז מסרתי ללפין את מיספרי

מנחה האוסקר השתולל בחדר-האוכל

את טכס חלוקת פרסי-האוסקר בוודאי ראיתם בסלוויזיה. גם אני ראיתי, ומאוד נהניתי מהפאר וההדר, אבל הכי נהניתי מהמנחה המקסים, **צ'בי צייס**, שהוא, לדעתי, חתיך, יפה-תואר, חכם ומצחיק. במילה אחת — מהמם.

בלי שום קשר לטכס הזה, פגשתי השבוע מישהו שראתה את צ'בי צייס, במציאות, די מקרוב, ליתר דיוק — ממרחק של מטרים אחרים. היא לא סתם ראתה אותו. היא ראתה אותו משתולל ושומעה אותו צועק.

זה קרה לפני שנה בחדר-האוכל של הסכון ער-

צ'בי צייס
נשבר לי..."

שום בטי פורד בקליפורניה, לשם באים להיגמל כוכבי-קולנוע וכל מיני חשוכים ועשירים מסמים קשים, אלכוהול, תרופות וחלילה. **אליוזט מילור** יצאה משם רוה ויפה כפי שלא היתה מזמן, וגם לייזה **מינלי** זכתה שם לאוברול יסודי.

צ'בי צייס, שהגיע למכון כדי להיגמל מהתי-מכרותו לסמים קשים ואלכוהול, נשבר כעבור חמישה ימי-טיפולים מהמיסטר החמור והקפדני

דריה מצקין

עידוד עצמי. בעזרת כוסי-המשקה

של המכון. באמצע הארוחה, בחדר-האוכל, הוא קם פתאום וצועק: "נשבר לי! אף אחד לא יגיד לי מה לעשות! אני אומר לאחריים מה לעשות!" הוא רץ החוצה, לקח את המימוודה שלו והסתלק.

עדה לסצינה הזאת, שלא היתה המצחיקה ושלא נכתבה עבורו כתסריט, היתה **דריה מצקין**, גרושה תל-אביבית ואם לשניים (בן ובת 13), שהגיעה למכון האכסלקוסיבי כדי להיגמל מאל-כוהול.

סיפור ההתמכרות שלה התחיל לפני ארבע שנים, אחרי סיום רומאן בן שנתיים עם **סגן אלוף** נשוי. היא היתה בריכאון, ניסתה לעודד את עצמה בעזרת כוסי-טייני, והגיעה בהדרגה

חידה במכונת

המראיין **איתן דנציג** נסע לא-מומן במנות למופע-רצינות בצפון הארץ. לידו, במושב האחורי, ישב אחד המרואיינים שלו, בהרבה-כנסת **אבא אבן**. ביניהם ישבה בתו של דנציג, הדר בת 10, שהתלוותה לנסיעה.

היה לה קצת משעמם בדרך, והיא העבירה את הזמן ככל מיני תרגילים וחידות. היא שאלה את כבוד הח"כ כמה שאלות קטנות, שהתשובה לכולן היתה הסיפור שלו. לבסוף היפתחה אליו את השאלה האחרונה בתרגיל הזה: "כמה צלגלים יש למריצה?"

יש אשר מתבלבלים ועונים בשוגג "שלושה". יש תבמים העונים: "אחד". מה היתה, לדעתכם, תשובתו של אבא אבן?

תוא שאל את הדר: "מה זה מריצה?"

להרבה כוסות.

דריה: "האלכוהול לא פותר בעיות, רק מאפשר בריחה לכמה שעות. בריחה לא אמיתית, ריחוף. כמו ככל דבר אצלי, גם בזה הלכתי עד הסוף, בהגומה, בלי חשבון. בסוף הבנתי שיש לי רק שתי אפשרויות: למות או להיגמל."

דריה קראה בעיתון על המכון, הציעה לאבא שלה, **שלום מצקין**, מי שהיה בעבר הבעלים של רשת-החניויות המפורסמת, שכבר אינה קיימת, לקחת אותה לשם. מצקין הסכים בהתי-הבנות. מה זה כסף — בעיקר כאשר הוא ישנו — לעזמת חייה ובריאותה של הבת היחידה? הוא אף נסע איתה, כדי לוודא שהיא תגיע בשלום.

יחד עם דריה נגמלו שם, באותו זמן, גם שתי **זמרות-יפם ידועות מאור**, **שחקנית קולנוע** שהגיעה לשיא קריירה שלה לפני 15 שנה וקצת נכחה מאו, **בימאי-טלוויזיה**, מהידועים באמריקה, אחותו של זמרה-קאנטרי **ג'וני קאש**, כל אלה נוספו על צ'בי צייס, שלא הצליח להחזיק מעמד.

הדוד של דריה, המיליונר **משולם ריקלים**

ציפור אייזן

אשכוליות, או לא להיוח...

עמית ליאור

היה לה קשה לנשום

ככאסח — הופענו ביחד בהצגה, והיה קטע שבו הייתי צריך להרים אותה על הידיים. תפסתי אותה חזק בצלעות, סדקתי לה צלע, והיה לה קשה לנשום במשך כמה חודשים."

אחר-כך הוא נזכר שהקטע שלו עם ציפור לא התחיל, בעצם, בבית-הספר למישהו, אלא שנים אחרות קודם-לכן. עמית: "הייתי חייל מיסכן ועלוב, והיא הגיעה לבסיס להופעה עם הלהקה הצבאית. הייתי המום ממנה. לא יכולתי להירגע, והייתי מסתובב על ג'יפ, ומחפש את הלהקה, כמו מפגר. לא מצאתי אותה."

"פתאום, בבית-צבי, ראיתי אותה."

(אשתו הראשונה, **יהודית**, היא אחות אמה של דריה, **תהילדה**) אומנם לא כל לבקר, אבל דאג שמזכירתו תהיה איתה בקשר יומיומי.

מצקין, שעבדה בעבר כעוזרת-בימאי בתיאטרון, ובאחרונה כסיפריית-ידידיו, נקיה מאלכוהול זה 16 חודש, אבל המאבק בכמיהה למשקה לא יסתיים, כנראה, לעולם. "שום משקה אל-כוהולי לא נכנס אליי הביתה", היא מספרת, "גם לא חומץ לבישול המכיל קצת אלכוהול. גם לא עוגות המכילות אלכוהול. לפני שאני מזמינה מוס במיסעדה, אני שואלת אם הוא מכיל אלכוהול — ואם כן, אני מוותרת."

כאשר אני נכנסת לפאב או למסיבה, ורואה את כולם בראש טוב, זה עושה לי חשק לשתות גם כן. אני חושבת לעצמי: איזה כף להם! אבל נורא חשוב לי לחיות. כוסי-ת אחת קטנה, ואני חוזרת למה שהיה פעם!"